

BULETINUL

Onor. Biblioteca Universitară
Cluj
Piața Sf. Gheorghe

Trecut în registrul special dela Tribunalul
Cluj, Secția I, sub Nr. 1—1945.

„Rugați-vă și pentru noi,
ca Dumnezeu să ne des-
chidă nouă ușa cuvântu-
lui, să vestim taina lui
Hristos“.

Coloseni 4, 3.

Episcopiei ortodoxe române a Vadului, Feleacului și Clujului

Apare sub conducerea unui comitet

Redacția și Administrația :
Cluj, Piața Malinovski Nr. 18.

Rugăciunea ca factor de împlinire sufletească

Rugăciunea este mijlocul le-
găturii noastre cu Dumnezeu,
armă de luptă împotriva ispi-
telor, scut de apărare împotriva
păcatului și scară către cer.

Prin nimic altceva nu-l poți
contempla pe Dumnezeu ca
prin rugăciune. Rugăciunea este
o împlinire a vieții noastre su-
fletești. Ea înalță sufletul spre
cer și-l pogoară pe Dumnezeu
în inimă. O rugăciune simplă
dar stăruitoare aduce întodea-
una ușurare sufletească, liniște
lăuntrică, pace și bucurie inte-
rioră.

Poraită dintr'o inimă smerită,
curată și făcută cu credință și
încredere, rugăciunea este ca
și o rouă binefăcătoare peste
florile vestejite de căldură. Ea
e puntea de legătură dintre om
și Dumnezeu, firul electric prin
care circulă nevăzut năzuința
și aspirația credinciosului, darul
și binecuvântarea lui Dumnezeu.

În rugăciune sufletul se mișcă,
se purifică, se înalță și se în-
tărește. El descoperă, intuește,
primește și se îmbogățește în
lucrurile duhovnicești. Dumne-
zeu se lasă înrăurit printr'o
rugăciune ferbinte oridecâte ori
sufletul însetează și suspină
după necunoscut, după adevăr
și după veșnicie. „Cheamă-mă
— zice Dumnezeu — și-ți voi
răspunde și-ți voi vesti lucruri
mari, lucruri ascunse pe care
nu le cunoști“ (Ieremia 33, 3).
Iar într'altă parte zice Domnul:
„Cheamă-mă în ziua necazului
și te voi izbăvi, iar tu mă vei
preaslăvi“ (Ps. 50, 15). Sfântul
apostol Iacob deasemenea a-
daugă: „De este vreunul dintre
voi în suferință, să se roage“.

De aceea e bine ca omul să
se roage cât mai des și ne-
curmat (I Test. v. 17).

Mântuitorul nostru Iisus Hris-

tos s'a rugat mult. Rugăciunea
Lui a fost neconținută, vie,
mișcătoare și cu sudori de
sânge (Luca 32, 44). El ne-a
învățat cum să ne rugăm și
ne-a îndemnat să stăruim în
rugăciune. „Rugați-vă neîncetat
— a spus El, ca să nu cădeți
în ispită, căci duhul este osâr-
duitor, iar trupul neputincios“.
„Cereți și vi se va da, căutați
și veți afla, bateți și vi se va
deschide. Că oricine cere ia,
cel care cercetează află și celui
ce bate, i se va deschide“
(Matei 7, 7-8). E adevărat că
nu ni se împlinesc toate cere-
rile, pentru că ne îndoim în
rugăciune, nu știm cum să
cerem, ce să cerem și cerem
uneori mai mult decât ne tre-
buie sau putem duce și ne este
de folos. Altădată Dumnezeu
ne încearcă, ne ispitește de
răbdare și ne învață umilința.

Păcatul apoi este încă o cauză
pentru care Dumnezeu întârzie
făgăduința și amână împlinirea
grabnică a dorințelor noastre.
El este o piedică serioasă în
calea rugii noastre. „Pe cei ce
nu ascultă de Dumnezeu, zice
proorocul Zaharia — deși vor
striga după ajutor, nici Dum-
nezeu nu-i va auzi pe ei“
(Zaharia 7, 13). Iar marele
prooroc Isaia spune: „Păcatele
voastre fac osebite, între voi
și între Dumnezeu și pentru
păcatele voastre a întors Dum-
nezeu fața de către voi, ca să
nu vă miluiască“ (Isaia 54, 2).

Iată pentru ce mai înainte
de a ne ruga pentru noi sau
pentru alții e recomandabil să
fim împăcați întâi cu Dumne-
zeu, mărturisiiți, cuminecați și
iertați cu toată lumea; să nu
fim în dușmănie sau ură cu
nimeni. „Și, de se va smeri
poporul meu, peste care se

cheamă numele meu și se vor
ruga și vor căuta fața mea și
se vor întoarce din căile lor
cele rele, Eu voi auzi din cer,
le voi ierta păcatele și voi
vindeca pământul lor“ (II
Paral. 7, 14).

Să nu uităm apoi că „ochii
lui Dumnezeu sunt spre cei
drepti și urechile Lui, spre
rugăciunea lor“ (Ps. 32, 18).

„Știm iarăși, că Dumnezeu
nu ascultă pe păcătoși, iar de
este cineva temător de Dum-
nezeu și face voia Lui pe acela
il ascultă“ (Ioan 9, 31). „Dacă

păzim poruncile lui Dumnezeu
și cele plăcute înaintea Lui le
facem, atunci orice cerem, pri-
mim dela El“ (I Ioan 3, 22).

Să ne rugăm deci încontinuu
și să cerem dela Dumnezeu cu
duh umilit și în stare de ne-
prijănire tot ceea ce-i necesar
sufletului ca să se desăvâr-
șească.

În acest înțeles rugăciunea
rămâne mereu un fericit prilej
de purificare, de îndreptare,
de înviore și de împlinire
sufletească.

Arhim. VARAHIIL JITARU

Biserica în slujba păcii

*Pace! Acest cuvânt e scump și sfânt. E scumpă pacea, pe care poeții lumii nouă o preamăresc în versuri ce țâșnesc din inimile lor: **

„Voi suflați tari, neînvînse,
Clădiți pacea până'n locuri neatînse“
(Indr. Cult.); iar cărturarul lumii nouă o propagă prin literă înaltă. E scumpă pacea, pentru că ea se câștigă cu lacrimi amare de mame, cu plâns de copii nevinovați, cu țipătul văduvelor, cu dureri și jertfe de viață. E scumpă pacea, pentru că o dorește tot omul muncitor, ea fiind bunul cel mai de preț, al omenirii. Îndivizibil, ca și popoarele, știi rostul adânc al păcii — al înțelegerii și al colaborării — prin care omenirea, scăpată de măcel, să-și poată vindeca rănilile și să propășească.

Pace! Acest cuvânt e sfânt, fiind rostit de buze dumnezeiești, ca un apel dușos prin veacuri: „Pace vouă!“ E sfânt pentru că se aude mereu la liturghia preoților: Pace tuturor! Cu pace Domnului să ne rugăm, sau cântat în ruga de oameni credincioși:

„Pune Doamne, pace în lume,
Dureri, lacrimi să se curme“.

„Dormi în pace“ — rostește mama aplecată cu dragoste deasupra leagă-
nului micuței odrasle. „Odihnească în pace“ — suspină creștinul în fața celui repausat. „Dă doamne pace“, spune românul la votă bună.

La plînsul vremii, Iisus Hristos Fiul lui Dumnezeu se arată pentru a aduce pe pământ dragoste și pace tuturor oamenilor. Tatăl trimite darul păcii dumnezeiești deasupra leagă-

nului din Viflaim: „Mărire întru
Cei de Sus lui Dumnezeu și pe
pământ pace, între oameni bună-
voire“. În acest „cântec de leagăn“
este cuprins tot rostul venirii Mân-
tuitorului în lume: Domn al păcii
și Mântuitor al sufletelor.

Venit pe pământ spre mântuirea
celor trudiitori, Iisus Hristos înre-
gistrează problemele de viață și le
rezolvă, înainte ca ele să-l silească
la aceasta. În plină muncă mântui-
toare, își îndreaptă cuvântul către
ucenicii și poporul credincios — alcătuit
în mare parte din săraci plugari și
pescari, mici meseriași și muncitori
bărbați și femei ce stăruiau în jurul
lui pentru a-l asculta: „Feriți-vă
câtorți de pace, că acela fiți lui
Dumnezeu se vor chema“ (Mt. 5, 9);
„Pace vă las vouă, pacea mea o
dau vouă“ (Io. 14, 27); „Pace vouă“
(Io. 20, 21); „Aceasta este porunca
mea, ca să vă iubiți unul pe altul,
cum v'am iubit și eu pe voi“ (Io.
15, 12); „În orice casă veți intra,
mai întâi spuneți: „Pace casei a-
cesteia“ (Lc. 10, 5); pentru înfrân-
țirea tuturor oamenilor, a învățat
pe toți să se roage: Vie împărăția
Ta, facă-se voia Ta. Pe apostoli îi
chiamă la luptă, îndemnându-i să
se facă sprijinul celor nedreptățiți.

Apostolii, pescari din Galileea, au
fost vestitorii păcii lui Hristos. Sf.
Pavel scrie: „Pacea lui Hristos întru
care ați fost chemați ca să fiți un
singur trup, să stăpânească în in-
imile voastre“ (Colos. 3, 15); „Stă-
lindu-vă să păziți unirea dukului în
legătura păcii“ (Efes. 3, 3); „Și pacea
lui Dumnezeu care covârșește toată

mîntea va păzi inimile voastre și cugetele voastre" (Fil. 4, 7).

Urmând învățătura Mântuitorului, cei dintâi creștini trăiau „într'un cuget și simțire”, în dragoste și bunăînțelegere; ei se rugau pentru pace. Satana însă a semănat neconținț neghină în holde și ură răzbuătoare în sufletele oamenilor și ale popoarelor.

Oamenii muncii de pretutindeni au iubit întotdeauna pacea și au urit războiul ca pe dușmanul lor cel mai crâncen: dușman al vieții lor, dușman al muncii lor, dușman al bunelor stări.

Mulțimile de creștini s'au rugat mereu pentru câștigarea harului dumnezeiesc al păcii, pentru pacea sufletelor și a trupurilor.

Noroadele înfrățite întăresc rându-rile frontului de pace, pentru ca „neam împotriva altui neam să nu se mai ridice și meșteșug de război să nu se mai învețe” (Isaia). Alături de ele, Mântuitorul ne cheamă să ne facem intermediarii păcii, să ne facem purtători ai cuvântului de „Pace”, strigând cu toată apăsarea: „Pace tuturor!”, pace tuturor celor ce muncesc și „să ne iubim unul pe altul, ca într'un gând să mărturisim”.

O sete mare de pace domnește azi în sânul popoarelor, deci și în poporul nostru. Răvnim cu tot sufletul nostru ca el să se ridice, să treacă puntea veacurilor și să ajungă a-și da tributul lui la progresul neconținț al umanității. Ne simțim legați de popor, căci din sânul lui sunt părinții noștri; ne simțim legați de el, întrucât dorim a-l ridica la standardul de viață al lumii noi.

Nu poporul este pentru Biserică și pentru preot, ci Biserica și preotul trebuie să fie pentru popor. Insuși Mântuitorul a spus, că n'a venit ca să-l slujească lumea, ci ca să slujească El lumii. Se cuvîne deci să răvnim pacea și dreptatea. După când la bun sfârșit uriașa operă de înălțare a poporului, Biserica nu poate sta alături de cei ce scormesc războaiele, patronând nedreptățile sociale. Ea trebuie să pășească alături de obștea credincioasă, punându-se în slujba poporului. Aceasta este chemarea ei de totdeauna.

Slujitorul altarului, preotul țesit din sânul țărănimii muncitoare, găsind mereu cele mai actuale mijloace de a rezolva problemele de viață ale poporului, prin puterea de a voi și a îndeplini, folosește cu succes toate împrejurările pentru a promova pacea lui Hristos în lume. Punându-se cu conștiință trează în slujba poporului, el va grîji, ca morala individului și a comunității să fie în armonie cu poruncile sfinte, căci numai așa se poate răspândi lumina dragostei pentru deaproapele nostru de orice neam și credință.

Biserica este o instituție clădită pe temelia dragostei și a păcii; în această lumină se 'ndreptățește ruga ei caldă, pentru înfrățirea tuturor în viața obștească, pentru liniște și pace în suflete: Pacea Ta dă-ne-o nouă Doamne! Spre aceasta să se

nizulască toți sprîjînitorii activi ai păcii, toți cei ce doresc să strălucească zorile liniștei pe acest pământ,

pe care Domnul să-l binecuvînteze în veac cu pace.

Pr. I. GH. IVANCIUC

Douăzeci și cinci de ani

În acest sfârșit de an școlar din anul Domnului 1950, Institutul Teologic Ortodox din Cluj, împlinește un sfert de veac de existență și rodnică activitate religioasă. În lunie 1925 o echipă de tineri absolvenți, ca număr în jurul apostolilor — cea dintâi serie de absolvenți — sfârșind studiile se gătea să îmbrace haina apostoliei pentru a sluji la altarele Bisericii strămoșești. La glasul de chemare a ctitorului Eparhiei Vadului, Feleacului și Clujului, răposatul vlădică Ivan, s'au adunat dela toate seminarele teologice transilvane — cum se numeau pe atunci — pentru ași săvârși învățătura și a sta sub oblăduirea vlădicului de care țineau.

Sărguitorul vlădică temeluia pe atunci așezămintele bisericesti prin care trebuia să rodnicească viața bisericească și religioasă din tînăra eparhie. Între acestea un loc de frunte trebuia să ocupe și școala duhovnicească de învățatură ortodoxă.

În curgerea vremii instituția aceasta a crescut, s'a dezvoltat pe două planuri: duhovnicesc și material. Pe primul plan: activând în capitala Transilvaniei — puternic centru universitar — echipa de profesori și generațiile de studenți, s'au sărguit să fie la înălțimea cerințelor culturale, ale mediului. Serii întregi de studenți teologi au avut fericirea de ași îmbogăți sufletul cu luminile credinței și ale științei deopotrivă, cum nu în toate școlile teologice era cu puțință una ca aceasta. În toată bună vremea uceniciei credinței, au putut roi din Clujul cultural cu două experiențe bogate: meșteșugul de a spori viața sufletească a credincioșilor și cu jertfelnicia de a temeli așezăminte duhovnicești.

Dar școala teologică din Cluj a

crescut și pe plan material. Ce deosebire între modestul lăcaș de început, din strada Bălcescu și falnică clădire de astăzi a Institutului din curtea vlădiciei, așezat anume sub ochii Ierarhului de azi, iubitor de frumuseți duhovnicești.

Cu toată creșterea și vrednicia ei, instituția teologică clujană purta o umbră, nu era cinstită după locul și rodul ei în centrul cultural al Ardealului. Umbra aceasta a fost înlăturată de regimul nostru de democrație populară, de Dl. Ministru al Cultelor Stanciu Stoian. Domnia Sa a ridicat Institutul teologic ortodox la rang universitar. Incununat cu acest titlu el își va putea împlini rostul său deplin.

Noi cei dintâi, cei mai vechi învățați ai acestei școli — risipiți acum prin mai multe eparhii — cu prilejul acestei popas, privim cu satisfacție dimensiunile spirituale ale institutului nostru de odinioară. Este un moment covârșitor pentru a recapitula munca și activitatea noastră pe unde am lucrat aproape un sfert de veac.

În clipa aceasta să ne mai aducem aminte de „mai marii noștri”, cari s'au străduit pentru buna sporire întru toate a acestui așezământ duhovnicesc: P. S. Episcop Nicolae, cărturarul ostenitor întru creșterea și înflorirea școlii, de statornicul slujitor învățat al instituției: Păr. Rector Dr. L. G. Munteanu, de ceata harnicilor profesori truditori vreme de 25 ani de ieri, de azi, cari au ajutat buna propășire a acestei școli.

Dorința absolvenților de-acum 25 ani este ca Institutul să crească și înflorească spre binele Bisericii și al Patriei.

Pr. L. DAVID

BINELE

Între valorile sufletești, ideea binelui ocupă un loc permanent și primordial.

Pentru a zugrăvi câtă energie s'a cheltuit, de către înțelepții, moralisții și educatorii tuturor timpurilor, pentru ca să se găsească înțelesul acestei idei și, mai ales, pentru ca să i se poată da o definiție practică și stabilă, timpul niciodată nu ne-ar ajunge și izvoarele de informație ar fi insuficiente.

Mulți confundă adeseori ideea de bine cu ideea de datorie. Datoria însă, se știe că se leagă de fapte determinate și de o persoană anumită. Binele în schimb, are în el, și mai ales reclamă ceva de mare anonim. O vorbă celebră de bine spune: „Fă binele și aruncă-l în mare!” Cu alte cuvînte binele nu trebuie să aibă numai decât, răsplătă și publicitate. Principala e să-l faci. Odată făcut, tu, cel care te-ai pre-

ocupat de el, care l-ai scos din sufletul tău, te poți chiar desinteresa de soarta lui, îl poți — cum spune proverbul amintit — arunca în mare. Să fii sigur, însă, că el nu se va pierde. Își va găsi, cu siguranță, locul lui de ancorare în lume. După cum în ordinea fizică, materia nu se pierde ci numai se transformă, tot așa în ordinea morală, binele nu se poate risipi ci, colindă lumea până când întâlnește elementul asupra căruia se coboară.

În concepția tuturor filosofilor din vestita școală din Alexandria, există un bine unic, putând să se confunde chiar cu ideea de Dumnezeu însuși. Creștinismul, însă, cu marea lui dragoste de oameni, a modificat concepția antichității, dând binelui un înțeles de faptă. Toate virtuțile creștine au, în cuprinsul lor intim, o nelspsită implicație a ideii de bine. De altfel doctrina

noastră creștină a ținut ca practica binelui să se facă în tăcere — „să nu știe stînga ce face dreapta” — adică să nu se afirme sgomotos și vulgar, din simplă sete de reclamă. Cuvintele Mântuitorului: „să nu știe stînga ce face dreapta”, cuprind în fond o întreagă filosofie a creștinismului asupra ideii de bine.

Astfel stînd lucrurile, nimic mai natural decât de a întâlni gânduri: ca acelea ale lui Spinoza, care pretinde că „binele este tot ce ne poate apropia de Dumnezeu”; ca acelea ale lui Leibniz potrivit cărora „binele stă în însăși perfecțiunea noastră”; sau ca acelea ale lui Kant, care consideră înfăptuirea binelui ca „însăși rațiunea de a fi a celebrului său imperativ categoric”.

— E lucru cunoscut de toată lumea că bunătatea e soră dulce cu iubirea. Căci unde este una, este și alta. „Aceasta este porunca mea: să vă iubiți unul pe altul, cum v'am iubit eu pe voi” (I. 15, 12). Acesta a fost lăsămîntul, porunca cea mare pe care Mântuitorul a dat-o apostolilor și prin ei tuturor celor ce răvnesc după bunurile împărăției lui Dumnezeu. Și au ascultat-o apostolii și atâtea milioane de creștini, fiindu-le izvor de viață. Tot cel ce a voit a cules roadele acestei dumnezeiești porunci.

Beethoven spunea odată că „bunătatea este semnul cel mare al superiorității omenești”. Într'adevăr nimic nu vădește mai puternic prezența lui Dumnezeu în om decât virtutea bunătații. Nimic nu exprimă mai bine măreția sufletului omenească, decât sentimentul bunătații afirmat vărtos. Întotdeauna iubirea și bunătatea au creiat și întreținut viața. „Omul cel bun din comoara cea bună a inimii scoate lucruri bune, iar omul cel rău din comoara cea rea scoate lucruri rele”, spune sf. Scriptură. Dintr'o inimă scaldată în bunătate, ies numai gânduri curate. Dintr'o inimă coruptă ies numai gânduri rele. Un om integru, cu temelnică zidire sufletească, un caracter mare, trebuie să fie și bun. Puțini sunt oamenii care să-și dea seama cât farmec și câtă vrajă adaogă bunătatea — intelectului superior sau forței!

Toate creațiunile spiritului omenească sunt nule dacă nu sunt puse în slujba binelui obștesc.

Știința este o cucerire a adevărului. Dacă nu servește însă binele, devine tristă și duce la cataclisme.

Credința — putere uriașă — dacă nu servește binele, nimic nu prețuște.

Pr. A. DEJEU

Nr. 3980/1950.

Circulară

Comunicăm Cucerniceii noastre preoțimi că în urma noilor dispoziții aflate dela Serviciul Economic al Municipiului Cluj, menținem dispozițiile date în Circulara noastră Nr. 2374/1950 publicată în „Buletinul” Nr. 15-16 cu privire la combustibil și vă invităm să ne trimiteți urgent prin oficiile protopopești declarațiile pentru combustibil.

Cluj, la 15 Iunie 1950.

Consiliul Eparhial

Praznicul dela Sibiu

În 29 Iunie a. c. s'au împlinit 3 decenii de când Inalt Prea Sfințita Sa Dr. Nicolae Bălan Mitropolitul Ardealului, conduce cu pricepere, râvnă și devotament destinele bisericilor românești de dincoace de Carpați. Cel 30 de ani de arhiepiscopie sunt un drum de lumină, de mărețe realizări, în domeniul adâncirii credinței strămoșești, în domeniul lărgirii ei pe platurile ardeleni, în domeniul organizării bisericii începând cu cel mai înfim nucleu parohial, și în domeniul înzestrării ei cu toate mijloacele necesare pentru a-și ajunge scopul dat de Mântuitorul. I. P. S. Sa, cu credincioșia și dărzenia de luptător, ce l-a caracterizat pe sf. apostol Pavel, e îndreptățit a spune că a urmat pilda marilor păstori sufletești ai creștinătății, cari viața și-au închinat-o nașterii unei omeniri noi după chipul evangheliei.

Drept recunoștință biserica a ținut ca cu acest prilej să-și procure o clipă de mulțămire, arătându-i toată dragostea și devotamentul pe care l le datorează.

La praznic biserica strămoșească a fost reprezentată masiv prin credincioșii cari au umplut încăpătoarea Catedrală sibiană până la refuz, au umplut strada Mitropoliei; prin delegații I. P. Sf. Patriarh și al Sf. Sinod, prin Arhiepiscopii ardeleni. A fost o praznuire lipsită de fastul greoi și formalist, în simplitatea ei potrivindu-se cu firea oamenilor mari. O sfântă Liturghie săvârșită de I. P. S. Mitropolit, în sobor de arhiepiscop și preoți. Alături de marele sărbătorit stă I. P. S. Firmilian, Mitropolitul Olteniei, ca delegat a I. P. S. Patriarh, P. S. Sa Nicolae al Oradiei, P. S. Sa Veniamin Nistor și P. S. Sa Morușca. Soborul preoților e format din fruntașii preoțimii mitropolitane. Predica o rostește P. S. Sa Morușca,

vorbind despre minunata putere divină care, s'a pogorit peste apostoli, putere care lucrează de atunci neîntrerupt prin biserică la clădirea împărăției lui Dumnezeu în lume. Sub oblăduirea acestei puteri se desfășoară și azi activitatea tuturor propovăduitorilor Evangheliei lui Hristos în lume. Ea își imprimă pecetea ei supraomenească asupra realizărilor lor. Sub egida acestui puteri stă și activitatea I. P. S. Mitropolit Nicolae.

Semnificativă a fost petrecerea I. P. S. Mitropolit Nicolae după sf. Liturghie până la reședința mitropolită. Fiecare credincios voia să-și vadă de aproape să-și sărute mâna, sau cel puțin mâna, să primească o binecuvântare. Un drum scurt dar grăitor. El vorbea despre toate strădaniile păstorului de suflete care a câștigat atâta stimă și dragoste. A urmat o jumătate de oră pentru recepție. Ceva unic în tradiționale recepții. Au lipsit discursurile. La apariția sărbătoritului, P. S. Arhiepiscop Scorobet prezintă un Album, iconă a realizărilor pe tărâm material.

I. P. S. Firmilian, într-o înțeleaptă impletitură de citate biblice, arată vrednicia Arhiepiscopului și aduce omagiul Sf. Sinod și al I. P. S. Patriarh. P. S. Sa Episcop Nicolae a Clujului, P. S. Sa Episcop Nicolae al Oradiei, P. S. Sa Ep. Veniamin, P. S. Sa Ep. Morușca și Prof. N. Neaga, Rectorul Inst. Teol. Sibiu, într'un singur citat prezintă omagiul Episcopilor lor. Răspunsul pentru toți 3 citate din ep. sf. ap. Pavel. Slavă lui Dumnezeu pentru tot ce am putut face pentru biserica lui Hristos.

O strângere de mână și praznicul s'a încheiat cu agapa frățească în cerc intim la ora 15.

Correspondent.

Pentru pace

Aflăm cu plăcere că foarte mulți preoți au intrat în comitetele sătești pentru apărarea păcii.

E și locul cel mai firesc de unde preotul, ca dintr'un al doilea amvon, să vestească evanghelia păcii și a bunei învoiri între oameni și între neamuri.

Poate că de când e lumea nu s'a mai desfășurat o mai vastă și mai înclăștată ofensivă împotriva războiului de cum se desfășoară astăzi. Sute de milioane de oameni s'au angajat în această ofensivă menită să dea lumii o pace statornică și dreaptă, în care oamenii să poată vieții în liniște și să poată lucra pentru un trai mai ferit de necazuri și mai fericit.

În uriașa luptă sunt angajați și slujitorii sfințelor altare.

Așa-i vrea Mântuitorul, făcător de pace pretutindeni: acasă, la biserică, în comitetele sătești și ori unde s'ar găsi în mijlocul poporului.

De aceea, ne bucurăm de prezența preoților în comitetele de pace ale satelor noastre. Suntem încredințați că slujitorii sfinți ai bisericilor noastre vor fi — și în aceste comitete — factori activi ai bunei înțelegeri obștești, ai păcii propoveduite de Evanghelia Domnului și reclamate de marile interese ale umanității.

D. P.

FAPTE DIN EPARHIE

Praznicul dela Mănăstur

Duminea tuturor sfinților a fost zi de praznic și de bucurie pentru obștea credincioșilor din frunțașă parohie Cluj-Mănăstur I.

P. S. Episcop Nicolae a coborât în mijlocul poporului dreptcredincios, ca să-și binecuvinteze munca strădălnică depusă pentru podoaba casei Domnului și pentru ca să sfințească mărețul monument ridicat în amintirea eroilor căzuți pe câmpurile de luptă, în cele două războaie din urmă.

Minunata cale ce duce la biserică din deal, luminisul ce s'a deschis în

fața sfântului lăcaș, în mijlocul căruia se înalță monumentul — cruce a eroilor, dovedesc cu prisosință, ce poate să înfăptuiască un preot vrednic, cum este Păr. Emil Mureșan, atunci când își înțelege chemarea de ostenitor în via Domnului și când știe să însufletească pe toți oamenii de bine, pentru lucruri mărețe. Toate aceste lucrări le-a înfăptuit cu ajutorul comitetului parohial, în care munca cea mai osârduitoare au depus-o femeile.

La orele 9^{1/2} P. S. Episcop Nicolae

este întâmpinat, în fața bisericii de P. C. Prot. județean Simion Curea, împreună cu un sobor de preoți.

La cuvintele de întâmpinare rostite de Păr. Mureșan răspunde P. S. Sa, rugând pe bunul Dumnezeu să binecuvinteze lucrarea făcută spre lauda sfinței biserici.

„Am venit cu bucurie — continuă P. S. Nicolae — să sfințesc acest monument al eroilor, căci unde se ridică un astfel de monument, e o dovadă a iubirii de Dumnezeu și a iubirii de frate.

Vă felicit din inimă pentru dragostea de jertfă și fapta înălțătoare pe care ați săvârșit-o.

Dumnezeu să vă ajute la fapte și mai mari.

Sfânta Liturghie este săvârșită în biserică, până la ieșirea cu sf. daruri și apoi în fața bisericii de către P. S. Episcop Nicolae, înconjurat de PP. CC. Vicar Sabin Truția, Prot. Simion Curea, Prot. Stavr. Alexandru Svetlov, Pr. Stoian Rusu, Pr. Emil Mureșan și Pr. Olimpiu T. Bucin, iar ca diaconi: Ștefan Călugăru, Leonida Greabu și Petru Toaxen. Răspunsurile au fost date de corul teologilor condus de studentul I. Arsin.

În cursul sf. Liturghii a fost hirotonit întru preot diaconul Leonida Greabu.

La sfârșitul sf. Liturghii s'a săvârșit sfințirea apei și parastas pentru pomenirea eroilor din Mănăstur, după care Păr. Vicar Sabin Truția a rostit o înălțătoare predică despre pilduiloarea viață a sfinților cari trebuie să fie tuturor creștinilor un model și o țintă. Din cuvântarea Păr. Vicar S. Truția spicuim următoarele: „Duminea l-a după Rusalii e Duminea tuturor sfinților, cari prin viața și uneori prin jertfa vieții lor l-au mărturisit pe Iisus Hristos...

Sfinții sunt părtașii vieții veșnice; viața lor pământească a fost un imn de slavă la adresa lui Dumnezeu. Ei au mărturisit prin viața și prin moartea lor pe Hristos. În sufletul lor ardea zelul și dragostea lui Hristos; suferințele lor le priveau ca o fărâșă din suferința lui Hristos.

Și noi creștinii putem mărturisi pe Hristos, ca și sfinții, căci a mărturisi pe Hristos nu este un lucru atât de greu cum judecă oamenii. „Jugul meu e plăcut și sarcina mea ușoară; învățați dela mine că eu sunt blând și smerit cu inima“ zice însuși Domnul.

Prin smerenie ca și prin orice faptă bună noi mărturisim pe Hristos.

Cuprind cu privirea pe toți credincioșii prezenți în fața sf. lăcaș și mă gândesc la cuvintele Evangheliei: „Tot cel ce mă va mărturisi înaintea oamenilor îl voi mărturisi și eu înaintea Tatălui meu care este în ceruri“. Aceia cari cercetează biserică mărturisesc pe Hristos și rugăciunea lor nu va rămânea deșartă.

Să rămânem în dragostea lui Hristos și el ne va face și pe noi părtași ai bunătăților făgăduite aceluia cari îl mărturisesc pe El.

P. S. Episcop Nicolae, deși suferind după recenta operație, răspunzând la invitația Consiliului parohial a venit în mijlocul credincioșilor din Mănăstur să binecuvinteze monumentul, pe care credincioșii l-au ridicat prin obolul lor în amintirea eroilor.

A ținut să fie prezent la acest praznic plinind îndemnul sf. apostol Pavel ce zice: „Bucurați-vă cu cei ce să bucură și plângeți cu cei ce plâng“.

Câți moșnegi nu-și plâng astăzi feciorii, soțiile soțiilor, copiii părinții pierduți pe câmpurile de luptă!

În sufletul nostru dăinuiește încă amintirea ultimului război ale cărui răni nu s'au vindecat încă și totuși

se găsesc unii cari se gândesc la un nou război.

Desigur ideea unui nou război nu poate încolți decât în mintea celor cari din suferința și lacrimile celor mulți vor să-și adune noi bogății.

Ci lumea celor ce muncesc doarește liniște și pacea pe care o propovăduiește și Biserica Ortodoxă, după îndemnul Mântuitorului ce zice: „Pacea mea dau vouă“. Să fim și noi propovăduitori ai păcii și ai bunei învoiri între popoare, căci toți suntem fiii lui Dumnezeu.

Păstrând amintirea eroilor să muncim pentru binele poporului nostru și prin aceasta să ne arătăm vrednici de cei cari și-au jertfit viața pentru noi.

Felicităm pe membrii P. M. R. din Mănăstur pentru armonioasa conlucrare și sprijinul dat la ridicarea monumentului și rugându-ne pentru odihna sufletului eroilor pomeniți vă adresez îndemnul pe care preoții în sf. altare îl rostesc la toate slujbele: „Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu Bisericii și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm“.

Cuvântul P. S. Episcop Nicolae

Nu mă rabdă inima să nu vă spun și eu două vorbe, cu toate că în fața monumentului e bine să fie rostite cât mai puține cuvinte.

Ce bine a rânduit Dumnezeu lucrurile! Mă gândesc că noi nu trăim numai din munca și din jertfa celor de azi. Trăim mai mult din munca și din jertfa înaintașilor noștri. De aceea suntem atât de legați de ei, de aceea gândurile noastre cele mai curate sunt cele pe care le îndălțăm către ei, tot astfel și cuvintele noastre de recunoștință și de laudă.

Dacă ei ne-au lăsat roadele jertfei lor, datori suntem nu numai să purtăm sarcinile noastre, ci și sarcinile și grija celor ce vor trăi mâine.

Ce legătură mai sfântă ca aceasta poate fi între oameni?

Noi suntem bucuroși de jertfa celor de azi. Dar monument cu cruce așa de frumoasă se ridică numai celor trecuți în lumea veșniciei, în cinstea celor cari și-au dat viața ca urmașii lor să trăiască în mai multă slobozenie, mai multă dreptate, mai multă fericire decât le-a fost dat lor.

Sub acest monument nu sunt oseminte de eroi, dar recunoștința noastră îi adună pe toți aici, ca toți să ne bucurăm și să plângem și plângând împreună să ne ușurăm inima și să ne umplem de nădejde că măcar de acum înainte să nu mai fie război, să nu mai rămână văduve, să nu mai rămână orfani, să nu se mai îndoaie sub povară bătrânii, să nu mai fie durere și întristare pe pământ.

Rugându-ne pentru cei ce s'au jertfit pentru libertate și dreptate, cerem bunului Dumnezeu să le facă parte de bunătățile vieții celei veșnice, gătite celor aleși ai Săi.

Pe cei dispăruți să-i adune Dumnezeu la casele lor, iar până la adunarea lor să le facă parte de paza Sa pe oriunde vor fi, dându-le sănătate, credință și nădejde destulă ca să poată trece peste zilele grele pe care le trăiesc.

Dumneavoastră, tuturor celor ce ați adus o jertfă curată să vă rânduiască Dumnezeu sănătate, învingerea greutăților vieții, pentru ca așa cu dragostea și bucuria datoriei și jertfei împlinite astăzi, să petreceți cealaltă parte a vieții voastre.

Cu aceste cuvinte laud și eu fapta credincioșilor din parohia părintelui Emil Mureșan ca și frățeasca conlucrare a conducătorilor organizațiilor de mase din Mănăstur. Ei au

dovedit că acolo unde se împreună inimile și brațele frațești se zidește un colț al împărăției lui Dumnezeu.

Iar unde e vrajbă, se surpă în chip păcătos cărămida de cărămidă împărăția pe care Dumnezeu o vrea înfăptuită și pe pământ.

Bunul Dumnezeu să binecuvinteze ostenele celor ce s'au gândit să slăvească numele eroilor și să aducă și o podoabă curții bisericii.

Dumnezeu să vă mai țină mulți ani, ca să mai săvârșiți și alte lucruri bineplăcute lui Dumnezeu și oamenilor.

Cu aceasta praznicul luând sfârșit, mulțimea credincioșilor s'au dus întăriți sufletește pe la casele lor, și mai hotărâți să se sporească râvna și jertfa pentru lărgirea bisericii din deal, care nu mai poate cuprinde pe toți cei ce alegă la dânsa ca să roage și să laude prin cântările lor pe Dumnezeu.

O. T. B.

BISERICESTI

La bisericile „Sf. Treime“ (Din deal) și „Schimbarea la Față“ din Cluj, preoții parohii desvoltă o deosebită lucrare duhovnicească și învățătorească, după un program bine stabilit, care începe să-și dea roadele.

Astfel la biserică „Sf. Treime“ Dumineca dela 3-5 d. m. se face

catehizația tineretului, iar dela 5-7 școală biblică pentru adulți. (Se interpretează sf. Scriptură. S'a început cu sf. Evanghelle dela Matei).

Lunia la 7 d. m. Acatistul Sfintei Treimi; Miercurea seara: Acatistul Marelui Domnului urmat de școala biblică, interpretându-se texte de rugăcune din Noul Testament.

Vinerea: Acatistul Domnului urmat de școala biblică, la care se interpretează texte despre inviere din Noul Testament.

Catehizație se mai face Miercurea dela 8-10 i. m. și Sâmbăta după masă dela 3-5.

La biserică „Schimbarea la Față“ Dumineca la Vecernie: Predică.

Marți: dela 7-8 d. m. Acatistul Sf. Antonie cel mare urmat de Explicarea Simbolului credinței.

Miercuri: dela 7-8 d. m. Acatistul Marelui Domnului urmat de Explicarea Ferichirilor.

Joi: dela 5-7 d. m. Catehizație.

Vineri: dela 7-8 d. m. Acatistul Domnului urmat de meditații asupra vieții Mântuitorului și Marelui Domnului.

Sâmbătă: dela 5-7 d. m. Catehizație.

PARTEA OFICIALĂ

Nr. 3798/1950.

Comunicat

Cursurile Centrului de Indrumare Preotească

Aducem la cunoștința Cucernicilor Preoștini din cuprinsul Eparhiei Clujului, că seria V-a a Cursurilor Centrului de Indrumare Misionară de pe lângă Institutul Teologic de grad Universitar din Cluj se va deschide în ziua de 1 August 1950, ora 8 dimineața, cu o durată de 34 zile.

CC. Preoți chemați la aceste cursuri sunt invitați să se prezinte, la data de mai sus, la Institutul Teologic din Cluj, aducând pentru trebuințele proprii următoarele:

Reverendă, Sf. Scriptură sau măcar Noul Testament, caiete pentru noștii, lingerie de pat, perină și saltea pentru pale.

C. Preoți își vor aduce și cartela de alimente.

PP. CC. Protopopi sunt invitați să incaseze taxele pentru întreținerea la cursuri, câte 400 lei de fiecare preot bugetar sau beneficiar al unei parohii din tract, înaintându-le până la data de 15 Iulie a. c., Institutului Teologic din Cluj.

Sunt convocați să se prezinte la această serie următorii:

Județul Cluj:

1. Centru: P. C. Păr. V. Bogdan, consilier, Cluj.

2. Plasa Cluj: Păr. Maxim Iuliu, Măciș, Păr. Hașegan Nicolae, Gheorgheni.

3. Plasa Aghireș: Păr. Mocanu Traian, Gârbou, Păr. Șerdean Vasile, Sânpaul.

4. Plasa Apahida: Păr. Apahidean Ioachim, Gădăln, Păr. Matei Vasile, Sânicoară.

5. Plasa Borșa: Păr. Oltean Cornel, Fodora.

6. Plasa Gilău: Păr. Fodor Alexandru, Mărișelu.

7. Plasa Hida: Păr. Adalmeanu Aurel, Așchileu Mare.

8. Plasa Huedin: Păr. Pârțilă Vasile, Bocfu, Păr. Romitan Vasile, Negreni.

9. Plasa Mociu: Păr. Bondor Roman, V. Cămăraș.

10. Plasa Sârnaș: Ierom. Sureanu Chezarle, Vișnelu.

Județul Năsăud:

1. Plasa Bistrița: Păr. Lazar Alexandru, Măgheruș Șieu, Păr. Pârțoc Ioan, Unirea.

2. Plasa Bârgău: Păr. Coșbuc Victor, Tîha Bârgăului.

3. Plasa Lechința: Păr. Poenaru Alexandru, Matei.

4. Plasa Șieu: Păr. Pop Vasile, Gledin.

5. Plasa Năsăud: Păr. Bondane Ioan, Bichigiu, Pr. Pop Ioan, Romuli.

6. Plasa Rodna: Păr. Coruștu Titus, Ilva Mare sat, Păr. Bulbuc Ovidiu, Măgura Ilvei.

Județul Someș:

1. Plasa Băbdiu: Păr. Roman Ioan, Jichiușul de jos.

2. Plasa Beclean: Păr. Oprea Teodor, Florești.

3. Plasa Chiochiș: Păr. Rusu Dumitru, Țaga.

4. Plasa Ciceu: Păr. Sonea Florian, Reteag.

5. Plasa Gârbou: Păr. Pop Vasile, Elciu.

6. Plasa Gherla: Păr. Dr. Costin Nicolae, Iclod, Păr. Enghîș Nicolae, Petrești.

7. Plasa Ileanda: Păr. Costin Teodor, Iapa, Păr. Muste Emil, Poienița.

8. Plasa Lăpuș: Păr. Fucec Cornel, Băfuș.

Județul Turda:

1. Plasa Turda: Păr. Ghîbu Vasile, Petrești de jos.

2. Plasa Baia de Arieș: Păr. Voica Ioan, Lunca Arieș, Păr. Ioaniciu Ioan, Ocolțiș.

3. Plasa Cămpeni: Păr. Tomuș Constantin, Vidra de jos, Pr. Palade Cortolan, Cămpeni II.

4. Plasa Câmpia Turzii: Pr. Lazar Andronic, Urca.

5. Plasa Iara: Păr. Dulău Gheorghe, Săcel.

6. Plasa Luduș: Păr. Pop Florentin, Papfu Ilarian.

7. Plasa Mihai Viteazul: Păr. Sănișlav Grigore, Unirea.

Județul Maramureș

1. Plasa Sighet: Păr. Vasile Gojda Oncești-Nănești.

2. Plasa Iza: Păr. Vasile Dunca, Ieud.

3. Plasa Vișeu: Pr. Vulpe Leonida, Vișeu de jos.

Cererile pentru amânare înregistrate la Episcopie până la 23 Iulie se vor lua în considerare numai dacă sunt justificate cu acte pentru cauză de boală gravă, care îl face inapt pentru serviciu în parohie, cu concediu având și avizul Proto-popului cu indicarea înlocuitorului la curs.

Orice absență atrage după sine aplicarea dispozițiilor Statutului și Regulamentului.

Sfătuim pe C. Preoți cu soțiile învățătoarea să se anunțe pentru această serie până la 10 Iulie a. c., pentruca în timpul vacanței școlare să termine cursul, în interesul lor familifar.

PP. CC. Protopopi vor anunța și individual pe fiecare preot.

Cluj, la 7 Iunie 1950.

Episcop Șeful serviciului
NICOLAE Prot. P. Șendrea

Nr. 3811/1950.

Circulară

Constatându-se că unii C. preoți incasează diurne de deplasare fără respectarea dispozițiilor legale, le reamintim că la întocmirea conturilor de deplasare să se respecte în totul dispozițiile noastre date în officiosul „Renașterea“ din 16 Iunie 1949, Nr. 23-24.

Totodată se atrage atenția că diurna pe zi începând cu data de 1 Ianuarie 1950, în conformitate cu prevederile Ministerului de Finanțe se reduce după cum urmează: Pentru București 100% din diurna veche

Oraș Municipiu	85%	„	„
Celelalte orașe	70%	„	„
Satele	60%	„	„

Cluj, la 7 Iunie 1950.

Episcop Șeful serviciului
NICOLAE Prot. I. Rușdea

Nr. 3900/1950.

CIRCULARĂ cu privire la strângerea recoltei

Secerîșul este aproape și din darul și binecuvântarea Cerescului Părinte se arată imbelșugat.

Cunoaștem dragostea țăranilor noștri pentru glia ogorului, precum și grija pe care o pun în munca de fiecare zi ca să sporească rodnicia câmpului.

Cu toate acestea sfătuim Cucernica Preoțime, ca acolo unde e cazul, să îndemne cu toată stăruința pe enoriașii lor, să facă strângerea recoltei la vreme și cu toată grija.

Arătând, că orice pradă este un păcat săvârșit împotriva darului lui Dumnezeu și împotriva nației.

Nr. 3886/1950.

Circulară

Constatându-se din partea organelor noastre de control că unii C. Preoți nici până azi n'au satisfăcut dispozițiile Onor. Minister al Finanțelor din Instrucțiunile Nr. 27400/1949 referitoare la marcarea obiectelor și întocmirea inventarelor de cameră.

Cucernicii preoți sunt îndrumați pentru ultima oară ca până la data de 30 Iunie a. c. să se pună la curent cu lucrările de mai sus, marcând toate obiectele din biserică și officiu și întocmind inventarele de cameră.

Cei cari nici după această avertizare nu vor înțelege să-și facă datoria, vor fi suspendați și deferti instanțelor disciplinare eparhiale.

Cluj, la 10 Iunie 1950.

Consiliul Eparhial

Nr. 3636/1950.

Concurs

Se publică concurs cu termen de 15 zile dela apariție în „Buletinul“, pentru ocuparea parohiilor:

1. Turda Nouă
2. Turda Fabrici
3. Săndulești, jud. Turda.

Cei interesați își vor înainta în termen cererile împreună cu actele personale Veneratului Consiliu Eparhial.

Cluj, din șed. dela 1 Iunie 1950.

Episcop Șeful serviciului
NICOLAE Prot. P. Șendrea

Oficiul Parohial Ortodoxă Română
Agârbiciu, jud. Cluj

Nr. 36/1950.

Publicație

Se aduce la cunoștința celor interesați, că în ziua de 24 Iunie 1950, la orele 12, în comuna Agârbiciu, jud. Cluj, în cancelaria officiu Parohial din loc, v'a avea loc licitație publică cu ofertă închisă pentru darea în lucrarea și zidirea bisericii noi din această parohie.

Pentru studierea planului și a devizului pentru edificarea bisericii, planurile se află la officiu Parohial din loc. Informații se mai pot lua și dela officiu Parohial din Căpușul Mic.

Ofertanții vor respecta intru toate dispozițiile legii.

Anteprenorul va suporta și cheltuielile cu îndeplinirea formalităților legale și publicității.

Agârbiciu, la 29 Mai 1950.

Adm. parohial: Epitrop:
Pr. Crainic Simion Iancu Nicolae

Orice pumn de bucate prădate, înseamnă o pierdere pentru țară și păgubirea fraților noștri de o bucată de pâine.

Drept aceea, tot cel ce a semănat intru nădejde, să adune cu credință, împărtășindu-se de nădejdea ce a pus-o în sămânța aruncată pe brazdă.

Cluj, la 10 Iunie 1950.

Consiliul Eparhial

Redactor responsabil:
Preotul OLIMPIU T. BUCIN

Tipografia Eparhiei ortodoxe române, Cluj